

Núm. de Protocol: 1000022/2017
Núm. de Rotlle: TSJA-0000028/2019

AUTE 15-2019

PARTS:

Apel·lant: CAIXA ANDORRANA DE LA SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. CMS

Advocat: Sr. AME

Apel·lat: Sr. AFG

Representant : Sra. CSM

Advocada: Sra. CVA

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET
Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, dinou de juliol de dos mil dinou.

Reunida la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Albert ANDRÉS, i els magistrats Sr. Bernard PLAGNET i Sra. Elsa PUIG, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FETS

1.- La representació del Sr. AFG va formular demanda contra la Resolució de la CASS de data 6/04/2016, confirmada posteriorment per la Resolució de 26/07/2016, per la qual es va suspendre el pagament de la

prestació que l'agent rebia per la seva situació de baixa mèdica, a la vegada que el declarava en situació d'alta a partir del 14/04/2016, data en la que el treballador es va incorporar al seu lloc de treball fins el 26/05/2016, data en la que va causar nova baixa.

En aquell procediment, l'agent també sol·licitava que es reconegués el seu dret a percebre una pensió d'invalidesa per malaltia comuna, petició que fou igualment desestimada per la CASS.

El Sr. AFG va interposar demanda contra aquesta decisió (núm. de Protocol: 1000086/2016).

2.- Mentre es tramitava aquell recurs, el Sr. AFG es va reincorporar al seu lloc de treball uns dies, i posteriorment va causar nova baixa, si bé la CASS va dictar nova Resolució de data 10/10/2016, confirmada posteriorment per la Resolució de 12/12/2016, per la qual es va suspendre el pagament de la prestació que l'agent rebia per la seva situació de baixa mèdica, a la vegada que el declarava en situació d'alta a partir del 16/10/2016.

També en aquell procediment es pretenia el reconeixement d'una pensió d'invalidesa per malaltia comuna, petició que fou igualment desestimada per la CASS, fet que va motivar la presentació d'una segona demanda (núm. de Protocol 1000022/2017).

En aquest segon contenciós, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, mitjançant Aute 2/2019, de 29 de gener, va acordar declarar la suspensió d'aquest segon procediment per litispendència de l'anterior procediment, compte tingut que hi ha identitat substantiva i que la pretensió que s'exerceix en ambos recursos és la mateixa.

3.- El 3 d'abril de 2018 la CASS va interposar recurs d'apel·lació contra l'Aute de data 29 de gener de 2019.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Com ha declarat aquesta Sala (v. Aute 99-11, de 22 de juny de 1999, Sentència 50/2008, TSJA-053/07), l'excepció de litispendència, que té per objecte evitar l'eventualitat d'un doble procés

que podria conduir a resolucions contradictòries, requereix l'anomenada "triple identitat" de persones, objecte i causa petendi.

Més recentment, la Sentència de 19/12/2018 dictada en el procediment TSJC 0000233/2018 declara:

"S'anomena "litispendència" al conjunt d'efectes processals que resulten de la interposició de la demanda; però també s'atribueix aquesta denominació al tancament que produeix la substanciació d'un procés determinat respecte d'un altre que es promogui amb posterioritat quan entre un i altre concorre una substancial identitat. En realitat es tracta d'evitar que sobre una qüestió objectivament idèntica, suscitada entre els mateixos subjectes, puguin recaure resolucions amb pronunciaments diferents. La litispendència és, en aquest sentit, una institució tutelar o preventiva de l'efecte de cosa jutjada material per la qual s'exclou, un ulterior procés l'objecte sigui idèntic al del procés en què aquella es va produir (Sentència de 30-11-2000, TSJC-85/00). Els requisits exigits per la jurisprudència perquè pugui apreciar-se la litispendència són els tres següents: 1) que existeixi identitat subjectiva entre el procediment en curs i un altre pendent de resolució, 2) que es doni igualment identitat objectiva en relació al petitum de la demanda entre un i altre i 3) que la causa de demanar, o causa petendi, sigui també la mateixa en els dos casos. (TSJC 12/12 de 30.4.12 i TJC 141-11 de 29.9.11, entre d'altres)."

La CASS considera que no hi ha litispendència entre els dos procediments compte tingut que els supòsits fàctics en què es fonamenten ambdues causes consistents en la valoració de l'estat de salut de l'assegurat s'han vist modificats pel fet que s'han realitzat pericials diferents i, conclou la CASS, per això no hi ha identitat.

Tanmateix, una altra cosa és que en el primer procediment la prova pericial s'hagi fet pels Drs. RF i JV, i en l'altre per la Dra. P., i que el resultat d'ambdues pericials sigui coincident, com sembla que ha succeït en el present cas, però això no obsta per apreciar la litispendència. I és que entre els requisits que exigeix l'apreciació de la litispendència no està que els elements probatoris hagin també de coincidir, com pretén la parapública.

Per això, cal desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la CASS i confirmar íntegrament l'Aute del Tribunal de Batlles.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, acorda:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat pe la CASS contra l'Aute de 29 de gener del 2019 dictat per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma íntegrament.

Segon.- No fer imposició de costes.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.